

Vid tre olika tillfällen har Jesus förutsagt vad som väntar honom, Mark 8:31ff, 9:30ff, 10:32ff. Även om det inte var möjligt för lärjungarna att förstå meningen med hans lidande, död och uppståndelse fick de ändå höra om den. Och det de hade hört skulle den Helige Ande senare påminna dem om och ett förklarande ljus skulle komma att lysa allt starkare.

När vi nu har kommit till den andra veckan i fastan börjar det dra ihop sig på allvar. Nu väcks onda anslag mot Jesus. Överstepräster och de skriftlärde sökte efter ett sätt att gripa Jesus och Judas Iskariot, en av Jesu egna, skulle komma att hjälpa dem. Men innan det sker har evangelisten Markus skjutit in en berättelse om en kvinna som smörjer honom till hans begravning. Det är en symbolladdad och profetisk händelse.

Jesus hade kommit till Betania, en liten by ett par kilometer utanför Jerusalem på Olivbergets östra sida mot Jeriko till. Betania kan översättas till "fattighuset" något som lyser igenom i berättelsen. Jesus brukade övernatta i Betania, se 11:1f. Evangelisten Markus berättar nu om hur det gick till när Jesus besökte Simon den spetälskes hus. Om han fortfarande var spetälsk eller inte förtäljer inte historien men om han verkligen var spetälsk bröt Jesus kraftigt mot lagarna i 3 Mos 13-14. Men det hade hänt förut att han satt enskilda människor före lagens bokstav.

Då kommer en kvinna med en alabasterflaska med dyrbar äkta nardus. Nardus växer på Himalayas sluttningar. Nardusen är starkt välluktande. Den är dyr och exklusiv och användes ibland som läkemedel. Hur kvinnan lyckats äga en sådan flaska vet vi inte. Kanske hade det varit en bröllopsgåva, en livförsäkring ifall hon av någon anledning skulle bli ensamstående. Enligt en av lärjungarna kunde de fått 300 denarer för den om de sålt den. 300 denar motsvarar en årslön! Den grekiska texten säger att hon bröt av halsen på flaska. Hon krossade den, kanske genom att slå sönder den med hjälp av bordskanten. En stark doft sprider sig i hela huset när hon sedan häller oljan över Jesu huvud.

Reaktionerna hos de närvarande är blandade. Några vet inte vad de ska säga. De tittar på varandra som om de behövde få hjälp. Men kanske var de alla ense om att detta var ett oerhört slöseri. Hade det inte varit bättre att sälja flaskan och ge pengarna till de fattiga i Betania? Att ge allmosor till de fattiga var den största dygd. Och de grälade på kvinnan eftersom de inte förstod vad som skett. Då ger Jesus oss ett predikoutkast:

1. Hon har gjort en god gärning mot mig, v 6

- a) uttrycket *god gärning* är närmast en teknisk term som handlar om en människas förhållande till Gud. Termen går att använda just om att ge allmosor.
- b) Några blev upprörda. Nardusen hade bara förspillts, men Jesus såg in i kvinnans hjärta.
- c) Sådan var och är hemligheten med det kristna livet; att vi tjänar honom av hjärtat, ärligt och helt uppriktigt om än inte fullkomligt. De fattiga kommer alltid att finnas ibland oss och visst ska vi bistå tiggarna, men det finns något annat som är viktigare. Om kvinnan var medveten om detta eller inte berättar inte evangelisten Markus, men Jesus ger henne onekligen sitt erkännande.

2. Hon har gjort vad hon kunde, v 8

- a) Jesus uttrycker sig som om detta var kvinnans uppgift. Det var hennes kallelse skulle vi säga, hennes livsuppgift kulminerade när hon av kärlek fick smörja Jesus till hans begravning.

Den döde skulle tvättas och sedan skulle kroppen smörjas med väldoftande salvor och lindas innan den lades graven.

b) Den här berättelsen stryker under vem Jesus är. Han är den Smorde, på hebreiska Messias. Han är Kungen som Gud själv insatt. Berättelsen handlar därför inte så mycket om kvinnan som den handlar om Jesus. Det är viktigt att komma ihåg att storleken på den insats vi gör inte är avgörande. Gud ser till hjärtat. Minns bara berättelsen om den fattiga änkan som endast kunde ge två kopparmynt, ett par ören, eftersom det var allt hon ägde. Hon fick beröm av Jesus. Gud ser till hjärtat.

c) Varje människa har sin livsuppgift. Den är viktig men kan bara fulländas genom hjärtats gemenskap med Gud, genom Jesus Kristus och i den Helige Ande. Så avslutas berättelsen om hur Jesus smordes till sin begravning av kvinnan med alabasterflaskan med att Jesus vill att vi ska

3. Berätta vad hon gjorde, v 9

a) Människor kämpar för att komma närmare Gud. Kvinnan ”fullgjorde sin uppgift” genom att ge allt till Jesus. Hon visade genom handling att hon ville älska Gud ”av hela sitt hjärta, av hela sin själ och av hela sin kraft”. Då hände det oväntade, det paradoxala som övergår allt förstånd; när hon gav allt fick hon själv allt. Det Jesus skulle komma att göra för hela mänskligheten blev plötsligt en verklighet för kvinnan. Hon upptäckte och tog emot syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet.

b) Vi kan ge mycket eller allt till Jesus, men det är inte skälet till att vi blir frälsta. Vi blir frälsta därför att den Treenige Guden älskar oss. För många människor är det en kamp att närma sig Gud. Men hör då; det är en god kamp! Det är en god kamp därför att Gud själv vill ge dig sitt allt. Kvinnan kom till och visar på Jesus. Det är han som är kungarnas Kung och herrarnas Herre.

c) Nu kan vi påminna oss om, berätta för varandra och andra vad kvinna med alabasterflaskan gjorde. Vi kan använda händelsen för att beskriva hur mycket Jesus betyder för henne ... och för oss själva. Han gav sig till oss ”av hela sitt hjärta, av hela sin själ och av hela sin kraft”. Så förändras människors liv och det mitt i deras kamp.

Det är Guds vilja att alla människor ska få del av syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet. Det vi inte lika ofta tänker på är att evangelium vänder sig till människor med inre nöd, anfäktelser och frestelser, se GT. Evangeliet underkänner all egenrättfärdighet, men bekräftar trons människa. Så är det bestämt därför att Gud är rättfärdig. Det vore orättfärdigt av Gud om människor tvingades till saligheten. Så är det inte utan vi kallas att gå i tro och lydnad för att sedan belönas. Veckans evangelium visar oss att såsom Adam ledde oss ut ur paradiset leder Herren Jesus in i paradiset.

1. Hon håller olja på hans huvud

- a) Jesus är i Betania. Det är bara några dagar till att han ska lida och dö för vår skull. Då kommer en okänd kvinna och visar god vilja. Hon smörjer Jesus (till hans begravning) med ”dyrbar älta nardusolja”. Den kan ha varit hämtad från Nepal och varit värd en årslön.
- b) Lärjungar kännetecknas av den goda viljan. Kvinnan visar sin uppskattning av Jesus och lärjungarna vill visa sin kärlek. Men den måste prövas om det är en äkta tro på Jesus, om tron begär, omfattar och håller om honom. Om tron är sådan att den grundar sig på, bygger och stöder sig på honom och det han gjort. Det måste prövas om det är en tro som skänker syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet.
- c) Kvinnan anfäktas omedelbart – av lärjungarna?! Men är det inte lärjungarnas kärlek som prövas? Jag tror det eftersom Jesus ger sig på lärjungarna ...

2. Varför besvärar ni henne?

- a) Jesus vänder sig mot att lärjungarna ”grälade på henne”. Det hade rätt i sak, men agerade fel. De avslöjade sin brist på insikt och kärlek. Och nu blev de tillrättavisade. Hur upplevde de denna tillrättavisning?
- b) Lärjungarna förstod inte och kunde inte urskilja vad som faktiskt skedde. Vare sig kvinnan eller lärjungarna anfäktades utan de prövades. Kvinnan kunde ha tänkt att hon gjort fel, att det hon gjort var fel, att hon inte duger. Likaså lärjungarna. De är ännu inte befästa i tron. De kan inte urskilja, förstår inte och brister i tro, hopp och kärlek.
- c) Annat var det med trons människor i Hebr 11. Abel, Noa, Abram, Moses med flera prövades kraftigt, men genom tron förlitade de sig på Guds ord och löften. De växte, mognade och bar Andens frukt. Det var kallelsen för kvinnan, för lärjungarna och för oss. Jesus erkänner, stadfäster och bekräftar trons människor. Därför säger han om kvinnan:

3. Man ska komma ihåg henne

- a) människor vi minns som föredömen, men varför minns vi dem? Vi ska minnas dem därför att de benådats, därför att de tagit emot syndernas förlåtelse, evigt liv och salighet, Hebr 13:7f. Var väckelsen på Fjellstedtska äkta? Många blev svårt prövade. Prövningarna kom från Gud, från satan, från andra människor och från dem själva, men prövade blev de och de står kvar (än så länge).
- b) Hemligheten är ”andens fattigdom”, den inre nöden, anfäktelsen och frestelserna. Du kan säkert känna igen prövningarna. Det är prövningar som dessa som mejslar fram den äkta tron. Det är ett verk av den helige Ande.
- c) Det var inte bara kvinnan som prövades utan också lärjungarna. De skulle genom sina prövningar få lära känna Herren Jesus. De skulle förstå Guds avsikt så att ... Jak 1:2 och 1 Petr 1:6-9 ... de till sist såg ”ingen utom Jesus allena.”